

[Lis Groes.]

hen sådan, at ethvert monopol og enhver prisaftale, der tenderer mod en monopol-situation, er forbudt, indtil den er godkendt. Sådan ser man på det i fællesmarkedet, så alvorligt ser fællesmarkedet på disse ting. Vi har her i landet en liberalere monopollovgivning, vi har en monopollovgivning, hvor disse monopoler og prisaftaler kun skal registreres, men vi har altså indtil i dag en bestemmelse, der siger, at man ikke kan forhøje priserne inden for dette område, før man har fået en godkendelse. Det er denne bestemmelse, man nu vil gennnehulle, hvis man vedtager dette lovforslag. Jeg vil så kraftigt, som jeg overhovedet kan, fraråde, at man gør det.

Endelig er der forbrugeroplysningen. Herom siger man: det kan ikke nytte noget, for nu pålægger man altså erhvervslivet disse urimelige byrder, og man pålægger monopoladministrationen en urimelig administrationsbyrde, og så er det klart, at der ikke kan blive tid og kræfter til en forbrugeroplysning til fremme af den frie konkurrence; det bliver der ikke råd til, fordi man skal lave papirbjerge.

Vi har drøftet meget nøje i vores folketingsgruppe, hvad vi skulle gøre i denne situation. Vi er tilhængere af en prislovgivning, der gør en indsats for at sikre den frie konkurrence. Vi mener, at dette lovforslag har den samme erklærede målsætning, men at det ikke lever op hertil gennem de midler, det skaber. Vi mener, loven vil overbebyrde administrationen med en masse småting og som sagt skabe et stort papirbjerg, mens det ikke vil blive muligt for monoptilsynet at varetage den opgave, som må være den vigtigste, nemlig at sætte ind dér, hvor konkurrencen trues.

Dertil kommer, at vi ikke har formået at få regeringspartierne til at godtage ét eneste af de ændringsforslag, vi har stillet, ikke ét. Vi har fået nogle formuleringer i betænkningen, gud bevares, men se nu sidst her, hvor man siger: ja, men det ligger i loven i forvejen, at forbrugerorganisationerne kan ind-

drages i disse prisundersøgelser, og derfor behøver vi ikke at vedtage den bestemmelse. Regeringspartierne stemte imod. Man kunne have undladt at stemme, når man sagde, at det var uden betydning, men man stemte imod. Det er den forhandlingsvilje, vi har mødt hele vejen.

Jeg vil gerne opfordre folketinget til at stemme imod dette lovforslag.

Hans Kjær: Det ligger vel nogenlunde klart for alle, at den hektiske mødeaktivitet, der har været udfoldet mellem anden og tredje behandling — der står vist i tillægsbetænkningen, at der har været afholdt syv møder siden i onsdags, så vi er ikke alle optaget af fritidsproblemer — naturligvis ikke kan kendetegnes udelukkende ved de to ændringsforslag, vi behandlede for lidt siden her i tinget. Det helt centrale var jo et ihærdigt, behjertet forsøg på at nå frem til et fælles bærepunkt, hvor vi kunne mødes om en bred vedtagelse af denne lovgivning, og jeg synes, det skal siges, at der har været gjort dette forsøg fra begge sider med en stor åbenhed og en stor vilje til at nå frem til et sådant resultat. Det er ikke lykkedes. Da jeg under anden behandling i onsdags beklagede, at det på det tidspunkt ikke var lykkedes at samle en bredere tilslutning, er det naturligt for mig, at jeg også beklager det her i dag. Men det ligger jo nu engang sådan, at når der skal føres forligsbestræbelser, ja, så må man prøve på at give sig ud fra de standpunkter, som man finder velmotiverede i forvejen, så langt som man nu mener, at man kan række sig, og det gælder for så vidt for begge parter.

Nu gjorde fru Lis Groes af forståelige grunde meget ud af spørgsmålet om § 24s forsvinden. Jeg kan ikke tilføje nye argumenter i forhold til dem, jeg har fremført under de to tidligere behandlinger for det standpunkt, vi har i mit parti, men jeg synes, at det skal siges, at denne lov, vi nu gennemfører, er en lovgivning, der i sig selv pålægger monoptilsynet en almindelig overvågning af prisudviklingen og yderli-